

РЕЗЮМЕ НА МОНОГРАФИЧЕН ТРУД

„ВЛАСТТА И ЧОВЕКЪТ - ИЗСЛЕДВАНЕ НА ВЛАСТОВИЯ ОПИТ”

АВТОР Д-Р КАЛОЯН КИРИЛОВ СМЛКОВ, ГЛАВЕН АСИСТЕНТ ВЪВ ФАКУЛТЕТ „МЕЖДУНАРОДНА ИКОНОМИКА И ПОЛИТИКА” НА ВСУ „ЧЕРНОРИЗЕЦ ХРАБЪР,

УЧАСТНИК В КОНКУРС ЗА ЗАЕМАНЕ НА АКАДЕМИЧНАТА ДЛЪЖНОСТ „ДОЦЕНТ”, ОБЯВЕН В ДВ, БР. 39 от 20 май 2011 г.

Монографичният труд „Властта и Човекът” цели да запълни теоретичната празнота относно властовия опит, negliжиран в множество изследвания през последните десетилетия. В областта на политическите науки, разгледания проблем се изразява чрез редица въпроси, свързани с класификацията на властовите отношения, политическите форми, както и с тяхната културна детерминираност.

Цел на монографичния труд е от една страна обяснението на властовия опит и неговата типология, а от друга принципа на властовия баланс. В тези интердисциплинарни рамки се разкрива феномена на политогенезата. Така очертаната цел на настоящият труд определя и неговата задача: осветляване на тъмната част от властовата система. За постигането е използван семиотичния метод, възприет вече в повечето антропологични изследвания.

Монографичният труд е в обем 120 нестандартни страници, групиран върху 13 тематични параграфа. Към труда е приложена библиографска справка. В първата група от седем параграфа се прави хронологичен преглед на парадигмите, описващи властовия опит. Следващата тематична серия

описва структурните елементи на властовия опит, служещи за политически маркери. В резултат на изследването са намерени няколко важни параметри на властовия опит, изразени в неговата иницираща, комуникираща и нормализираща същност.

Коментирани са набор от текстове, които изследват властовия опит в различни култури. Обсъдени са общите и различните му аспекти чрез сравнения. Те са изразени чрез описание на двете му форми: на придобитата и на наследената. Накрая са изложени редица изводи и е предложена типология на политическите форми, необходима както от теоретично, така и от практическо естество. Малкото изследователски данни и информация за паралелните неевроцентрични култури са предизвикателство за научния поглед на политическата антропология. Тези култури притежават различна политическа технология, която налага използването на принципа за специфичност в изследването.

Текстът е с широк периметър на приложимост в рамките на съвременните политически науки, международни отношения и право. Той включва специализирана информация за теми, поставени в областта на историята на политическите мисъл и проекти, политическите конфликти, политическите институции, безписмените нормативни системи и други, чрез два инструментални плана.

Първият разглежда властовия опит, като описва вътрешната му логика, без да пропуска авторските дискурси в интерпретацията му през призмата на политическата типология и етимология. Регистърът от подобни автори не е така мащабен, като този от историята на политическите проекти.

Вторият план декласифицира властовите отношения и техните политически форми отразени чрез различни подреждания. Този план разкрива „природата“ на политическите институции и политическата конкуренция чрез латентните политически противоречия и конфликти. Тези открития се ползват умело от различни политически практики, например дипломатическите, разузнавателните, военните и т. н.

Балансът е основния проблем за всяка политическа система, но структурирането на властта е процес, неизбежно водещ до конфликти. Балансиращата страна на властовия опит, респективно на политическата същност е описана в статията: „Историческият шанс на агонистиката като коректив на политиката, Варна 2005”. Агонистиката е забравена, като явление през Модерната епоха, но е налична още при класиците на политическата мисъл Платон и Аристотел. Постмодерната същност на властовия опит е по-скоро резултат от игра, построена върху принципите на културния агонизъм.